

Pravou sádhanou je ovládání smyslů

→ *Promluva Satja Sái Báby z 23. února 2006* ←

Vtělení lásky!

Mé požehnání vám všem, jsem šťastný, že zde všichni studujete od základní školy až do dvanáctého ročníku, že dostáváte dobré známky a máte dobrou pověst. Bez pochyby jste se všichni dobře chovali a již od základní školy měli dobrý charakter. Ale potom, co jste základní školu opustili, si můžete sami dobře uvědomit, jaká změna se s vámi stala. Když jste byli na základní škole, rozvíjeli jste mnoho dobrých vlastností, jako je láska, soucítění, laskavost a radost. Všichni jste byli ve vzájemné lásce a náklonnosti jako bratři. Vaše mluva, hry, vaše písně byly plné laskavosti.

Ve chvíli, kdy jste vstoupili na druhý stupeň, však čistota vašich myšlenek, slov a činů upadla. Neříkám, že jsou všichni chlapci takoví. Jen někteří se ubírají špatnými cestami a znečišťují si mysl. Sami můžete posoudit, jak je čistá vaše mysl.

Lidství se skládá z pěti složek: hrubohmotné tělo, mysl, intelekt, vědomí a smysly. Má-li lidská bytost dosáhnout osvobození, měla by si nejdříve očistit mysl. Je vážnou chybou toužit po tom, co jí nepatří. Kdykoli mysl po něčem touží, měl by se člověk nejdříve ptát, zda určitý předmět patří jemu, nebo někomu jinému. Když víte určitě, že patří někomu jinému, musíte svou mysl od toho předmětu opatrně odvrátit. Mysl má být udržována absolutně čistá a svatá. Neposkrvte ji nečistotami sporů a diskusí. Tuto *džňánu* (moudrost) byste měli všichni rozvíjet již od tohoto věku.

Vy si naneštěstí ničíte život rozvíjením přání po všech možných věcech. To je bláznovství a sebeklam. Cokoli děláte, musíte konat ve smyslu odevzdání a oddanosti Bohu. Veškerá práce, kterou jste přijali, musí být v tomto duchu. *Sarva karma bhagavad prítjartham* (všechny činy dělejte k potěšení Boha). Ve skutečnosti není vaše nic z toho, co si myslíte, že je vaše.

Ze všeho nejdříve se ptejte sami sebe: „Kdo jsem Já?“ Celý vesmír od mikrokosmu k makrokosmu je prostoupen božstvím. Cukr, písek, mravenec, komár či slon – všichni jsou vtělením božství. Bůh na sebe bere všechny tyto podoby jako rozdílné postavy ve svém dramatu. V tomto světě není nic, co by nebylo prostoupeno Bohem. Všechno v tomto vesmíru je Bůh. Celé stvoření je vtělením božství. Ve skutečnosti se On obléká do kostýmů postav v tomto kosmickém dramatu. Všechny dialogy a písně jsou jen Jeho. Přesto se postavy, jimiž jedná, jeví jako rozdílné. Proto cokoli děláme, cokoli vidíme a říkáme, všechno je Bůh. Člověk si musí tuto pravdu uvědomit a podle toho se chovat.

Někteří lidé jdou naneštěstí vzhledem k působení špatných vlastností, špatných postupů, myšlenek a pohledů špatným směrem. Ať se setkáte s kýmkoli, považujte ho za vtělení božství. Cokoli říkáte, musí to odrážet božství. Když se chováte takovým způsobem, je to samo o sobě osvobození (*mukti*). Člověk by měl očisťovat svých pět smyslů. Měl by se chovat tak, aby nezraňoval druhé, ani nebyl druhými zraňován. Slova, která používáte, musí být svatá. Neprahněte po majetku druhých, ani taková přání nerozvíjejte.

Člověk by měl rozvíjet víru v jednotu božství. Všechno je božské. Někteří chlapi nejsou naneštěstí schopni takový univerzální rozhled rozvíjet. Trápí se pocitem oddělenosti. Rozlišují mezi lidmi jako „moji“ a „tvoji“. Prastaré dějiny Indie jsou plné příkladů špatných účinků takových rozdělovajících tendencí.

Ze slavného eposu Mahábhárata znáte všichni příběh o Kuruovcích a Pánduovcích. Kuruovců bylo sto a byli syny krále Dhrtaráštry. Pánduovců bylo pět. Byli to synové Pándua, mladšího bratra krále Dhrtaráštry. Mezi Kuruovci a Pánduovci vypukl lítý boj. Kdo však v tomto boji chyboval? Dhrtaráštra a Pándu byli syny stejného otce. Byli to bratři. Království bylo jedno. Jejich myšlenky a cíle však byly odlišné. Zlovolná touha po přivlastnění celého království jen pro Kuruovce vyústila ve zlé myšlenky a rozkladné tendence.

Podobně byli v Rámájaně dva bratři – Válí a Sugríva. Byli to také bratři zrození ze stejného otce. Jejich politováníhodné a sobecké zájmy však vyústily v nelítostný boj. Zatímco Válí, udatný král, se těšil z honosného pohodlí ve městě Kiškindha, jeho mladší bratr, Sugríva, chřadnul v horách a pralese.

Nemá smysl dělat *džapu* (opakování jména) a *tapas* (obětování) po celé měsíce a roky, aniž by se člověk vzdal rozkladných sklonů. Takový *tapas* se mění v pouhý *tamas* (nevědomost, lenost). Mnozí lidé vzdávají *sádhanu* (duchovní cvičení) v půli cesty s pocitem zklamání a beznaděje a myslí si, že Bůh není dosti milostivý, aby se jim zjevil navzdory dlouholetému opakování *džapy*. Přejete-li

si vidět Boha, ze všeho nejdříve musíte rozvíjet postoj jednoty s Bohem. Ve skutečnosti je vaše mysl vtělením božství.

Lidé se často ptají: „Kde je Bůh? Kdo je Bůh?“ a podobně. Říkávám: „Vaše mysl je Bůh.“ Říká se: „*Mana éva manušjánám káranam bandhamóksajóh*“ (mysl je příčinou otroctví a osvobození člověka). Pouta i osvobození se objevují jen zásluhou mysli. Proto je mysl Bůh. Podobně je intelekt Bůh a tak také i *čitta* (vědomí). Je obvyklé, že někoho s bystrým intelektem považují lidé za intelektuála. Skutečným intelektuálem je však jen Bůh. Svoji *čittu* bychom měli zasvětit Bohu. Jednou jeden velký oddaný zpíval: „Ó, Bože! Dovol, ať ti obětuji své uctívání s *čitta šuddhi* (čistotou vědomí).“ Proto byste se měli všichni modlit k Bohu s čistým vědomím.

Stejně, jako je mysl, intelekt a *čitta* (vědomí) vtělením božství, jsou jím také smysly. Proto by si člověk neměl smysly znečišťovat *arišadvargami* (šesti vnitřními nepřáteli – chťicem, hněvem, chamtivostí, sebeklamem, pýchou a žárlivostí). *Káma* (chťič) označuje přání, které můžete obrátit k Bohu – modlit se, že chcete jen Boha a nikoho jiného.

Milujte jen Boha. Jen taková láska bude posvěcena. Milovat lidi na základě jejich jména a podoby nelze označit za skutečnou lásku. Je to jen světská láska. Když milujete Boha, bude vám vše přidáno. Všechna vaše přání musí být zaměřena na Boha. Každé vaše přání musí potěšit Boha. Předpokládejme, že někoho milujete. Nepovažujte ho tedy za pouhého smrtelníka. Naopak, musíte být schopni v něm vidět božství.

V tomto vesmíru není nic jiného než *pañčabhúty* (pět živlů – vzduch, voda, země, oheň a éter). Nenaleznete šestý živl, byť byste to jakkoli zkoušeli a zkoumali. Tato ruka má například pět prstů. Neexistuje žádný šestý prst. V případě, že někdo má šestý prst, doktor mu jej chirurgicky odstraní. Podobně máme my všichni pět smyslů. Co je to osvobození (*mukti*)? Osvobození je ovládnutí smyslů. Dokud člověk neovládá smysly, není možné osvobození. Je pošetilé si myslet, že Bůh je někde na odlehlém místě. Přesněji řečeno, kdo je Bůh? *Pañčabhúty* jsou vtělením božství.

Jsou to jen smysly, které nám přinášejí dobré či špatné. Proto by vaší nejvyšší prioritou měla být kontrola smyslů. Často svoji neschopnost vyjadřujete myšlenkou: „Svámí, je to pro nás možné?“ Já důrazně odpovídám, že to možné je, pokud vyvinete úsilí s pevným odhodláním. Není to pro vás velký úkol, když budete schopni potěšit Boha a získat Jeho milost. Smysly jsou velmi prosté. Dokud nejste schopni ovládat smysly, nezasloužíte si být nazýváni lidskou bytostí.

Říká se: „*Džantúnám nara džanma durlabham*“ (ze všech živých bytostí je lidské zrození tím nejvzácnějším). Být narozen jako lidská bytost je vzácný boží dar. Když jste tento vzácný dar obdrželi, usilujte o dosažení kontroly smyslů. Dokonce i když podlehnete přáním jen jednoho smyslu, klesáte na úroveň zvířete. Říká se: „*Daivam mánuša rúpéna*“ (Bůh je v podobě lidské bytosti). Jestliže jste dosáhli takového vzácného a posvátného zrození, jakým je lidská bytost, jak pošetilé je říkat, že nemůžete ovládat svoje smysly! Ten, kdo podléhá přání smyslů je vskutku *rákšasa* (démon). Ve skutečnosti je taková osoba horší než démon. Člověk se musí vyvinout v ušlechtilou lidskou bytost.

Můžete milovat svou ženu a děti, ale na základě toho nemůžete očerňovat druhé. Nemůžete se zaobírat pocitem, že to a to je moje a ostatní jsou jiní. Všichni jsou vtělením božství! Všichni jsou boží děti. Mezi lidmi tohoto světa je tento důvěrný vztah. Ať se setkáte v tomto světě s jakýmkoli předmětem, vše náleží jen Bohu. Nepatří žádnému určitému jedinci. V každé věci, každé bytosti je vrozeno božství. Božství je v každém zrníčku písku a každém drobečku cukru. Říká se: „*Višvam Višnu svarúpam*“ (celý vesmír je vtělením Pána Višnu). Celý vesmír je jedinou rodinou. Proto má člověk rozvíjet takovou univerzální lásku. To je pravá *átmická* láska. Lidskou bytostí si zasloužíte být nazýváni, jen když rozvíjíte takovou lásku. Tak můžete spatřit *átmatattou* (*átmický* princip).

Když budete bez lásky rozvíjet špatné vlastnosti, jako je hněv, nenávist, žárlivost a pocit odlišnosti mezi lidmi, budete horší než zvířata. Divoká zvěř a zvířata mezi sebou bojují. Jestliže bojujete jako oni, jaký je rozdíl mezi vámi a zvířaty? Hněv a nenávist nejsou ve skutečnosti vlastnostmi lidské bytosti. Postoj odlišnosti povstává v lidských bytostech, když člověk považuje sebe sama za odlišného od Boha. Tam, kde je pocit odlišnosti, zvedá hlavu nenávist. Ať děláte cokoli, musí se to provádět s odevzdaností Bohu.

Pána Íšvaru velebíme jako *Hiranjagarbhája namah* (své poklony věnuji Pánu se zlatým lůnem). On je vtělením zlata. Zde zlato symbolizuje neměnnost. Vy všichni jste zlaté děti. Zapomněli jste však na svou pravou podstatu a sama sebe spojete s prachem a korozí. Proto čas od času přijímají tělo na tomto světě velké duše, aby vás očistily a pomohly vám uvědomit si vaše niterné božství. Když však některá veliká duše takové poslání přijme, lidé pochybují: „To vše je jeho podivínství. Může se země stát zlatou? Může se písek stát cukrem?“

Moderní člověk je plný pochybností a pochybností! Co může být příčinou takových pochybností? Pochybnosti povstávají, jen když si člověk myslí, že je oddělen od Boha. Je dobře známo, že nádoba, naplněná po okraj, bude vyrovnaná. Podobně vždy je stálý Bůh, jelikož je všudypřítomný.

Mnozí lidé, kteří sem přicházejí, mají množství zkušeností. (Svámí zavolal na stupínek jednoho studenta.) Jsem si vědom minulosti, přítomnosti a budoucnosti každého jedince bez zřetele na kastu, náboženství a místo narození. Někteří lidé, co sem přicházejí, si mohou myslet: „Možná Svámí neví, kdo já jsem.“ Ale není nic, co bych nevěděl. I když vím vše, někdy předstírám, že ne. (Ukázal na studenta.) Před nějakou dobou navštívili rodiče, bratři a sestry tohoto hochy v Prašánti Nilajam. Zavolal jsem je všechny na rozhovor a slíbil jsem otci: „Můj drahý, matka těchto dětí nebude zřejmě dlouho žít. Ve skutečnosti vydechne naposledy, ještě než dojedete do vaší vesnice. Buď bez starosti, o všechny vaše děti se postarám.“ Děti začaly plakat. Řekl jsem jim: „Neplačte. Proč se bojíte, když jsem zde já? O všechno se postarám.“

Od toho dne jsem se staral o jejich dobro, jak jsem slíbil. Dívky se všechny vdaly. Všechny děti dostaly co potřebovaly. Žádné z nich se nesetkalo s nějakou obtíží. Jeden chlapec je v naší skupině. Je nejmladší ze všech bratrů. Když sem tehdy přišel se svými rodiči, byl ještě velmi mladý. Zavolal jsem jej a řekl mu: „Můj milý, nemusíš se o nic starat. Já jsem tvůj otec, matka a všechno. Postarám se o tebe v každém ohledu.“

Kdykoli sem přišel, zavolal jsem ho a promluvil s ním. Posiloval jsem v něm pocit jistoty a důvěry. Nyní žijí všichni členové rodiny šťastně. Tento chlapec byl tehdy velmi mladý. Nyní již vyrostl. Tak zaplavuji svou láskou a milostí každého, ať s ním hovořím jednotlivě či ne. Co je mým vlastnictvím? Láska, láska, láska! Nikdy a na nikoho se nezlobím. Hněv předstírám jen pro nápravu chybujících. Ale nechovám hněv vůči nikomu. Celé mé tělo je prosyceno čistou láskou.

Říká se: „*Íšvarah sarva bhútánám*“ (Bůh je vnitřním principem všech bytostí). Kdo je Íšvara? Íšvara není jen ten, kdo je zobrazován s rudrákšovým růžencem a náhrdelníkem z hadů kolem krku. Je to jen tvar, který byl vytvořen pro člověka, aby porozuměl určitému aspektu Boha. Různá jména a podoby, jako Íšvara, Višnu, Párvatí a Lakšmí byly stvořeny, aby obyčejnému člověku umožnily uctívat Boha v určité formě. Ve skutečnosti je každá lidská bytost vtělením Íšvary. Na tomto světě není nic, co by nebylo prostoupeno Íšvarou. Země je Íšvara. Tento kapesník je také vtělením Íšvary. Všechna jména a tvary pocházejí z *íšvaratvy* (principu Íšvary).

Jen ten, kdo získal kontrolu nad pěti smysly, může ve skutečnosti porozumět božství. Božství není omezeno na jedno jméno a formu. Lidé říkají, že měli vizi Rámy, Kršny a podobně, ale to byla jen jejich představivost! Božství je však jedno a tak bylo pojmenováno Íšvara. Jelikož nejsou lidé schopni božství

porozumět, připisují mu mnohá jména a formy a tak se klamou. Oddaní dnes často mění božstva, která si zvolili.

Bůh se však nemění. Bůh je jeden. On je trvalý. Pravá *sádhana* (duchovní cvičení) je v získávání kontroly nad pěti smysly. Tento typ *sádhany* má člověk konat, místo aby se zabýval *džapou* (opakováním jména), *dhjánou* (meditací) a podobně. I když se například zabýváte se zavřenýma očima *džapou*, vaše „opičí mysl“ se potuluje kolem ve všech třech světech. Lidé si tuto pravdu neuvědomují a zabývají se různými druhy *sádhany*. Na tomto světě neexistuje nic jiného než božství. Cokoli vidíte, cokoli slyšíte, vše je prostoupeno božstvím.

Jednou prováděli Pánduovci *rádžasúja jadžňu*. Na závěr obřadu byl Šrí Kršna uctěn Pánduovci za přítomnosti všech králů na dvoře. Šišupála nedokázal snést pohled na pocty, které byly Šrí Kršnovi udíleny. Pánu Kršnovi spílal všemi možnými způsoby, obviňoval Ho z různých opomenutí a zločinů. Jedním z bodů kritiky byla skutečnost, že Kršna ukradl sári ženám, koupajícím se v jezeře.

Pánduovci nedokázali tyto pomluvy na svého drahého Pána Kršnu snést. Cítili se poníženi. Kršna jim to později vylouval slovy: „Udělal to z nevědomosti. Já jsem mimo chválu či hanu. Jsem věčným svědkem všemu, co se na tomto světě děje. Přesto byste neměli na tuto kritiku odpovídat a hrát s ním jeho hru. Nikdy se k nikomu příliš nepřipoutávejte. Jestliže povedete život v odpoutanosti, pak vás budu stále chránit a vést.“

Božství nikdy nepodporuje rozdílnosti mezi lidmi. Bůh je láska a láska je Bůh. V této hale je shromážděno několik tisíc lidí. Láska, která proniká každým jedincem, je však jen jedna. Ve jménech a podobách lidí a v jejich vztazích mohou být rozdíly, ale božství, pronikající všemi lidmi, je jedno a totéž. Tudíž by měli všichni vést život naplněný láskou jako bratři a sestry.

Ve vzdělávacích institucích, kde je v módě společná výchova, se mohou chlapci a dívky stýkat jako bratři a sestry. Nikde se neprojevuje nějaký rozdíl z důvodu pohlaví. Když dítě postoupí do druhého stupně školy, tyto rozdíly se vynoří. Těmto věcem byste neměli dávat prostor. Kdokoli se těmito rozdíly zabývá, má jistý neúspěch ve zkoušce, zkoušce „čisté lásky“.

Na splnění zkoušek ve světském smyslu není nic úžasného. Projít může každý, ten, kdo je nadaný, vynakládá jen malé úsilí. Nemá smysl projít světskou zkouškou a ve stejnou dobu selhat v čisté neposkvrněné lásce k bližní lidské bytosti, která není nikým jiným, nežli Bohem. Ten, kdo prošel zkouškou božské lásky, je tou nejúspěšnější osobou v životě.

Všichni jsou božími dětmi. Všichni jsou zrcadlením *hiranjagarbhy* (kosmického lůna, kosmické mysli), jež je přítomna v lidském těle. Tudiž byste od této chvíle měli všichni žít jako bratři a sestry ve vzájemné lásce a náklonnosti. Jen tak si zasloužíte být nazýváni ideálními studenty. Já však nenacházím v současných studentech takový postoj příbuzenství. Místo toho rozvíjejí rozdílnosti jako: „Já jsem jiný“ a „ty jsi jiný“.

Za žádných okolností nerozvíjejte hněv a nenávisť. Hněv by měl být ovládnut a nenávisti se máte vzdát. Vaše bezpečí a prosperita spočívá v ovládnutí hněvu. Je obecným poznáním, že když ovládací prvky na železniční stanici nefungují správně, vlaky vykolejí. Za takové situace je volán k odpovědnosti dozorčí přepravy. Podobně je mysl dozorčím přepravou všech myšlenek a pocitů, které v nás vznikají. Jestliže je tedy mysl pod kontrolou, je pod naší kontrolou celé tělo.

Vy jste vtělením čistého zlata. Vy všichni jste zlaté děti. Vaše slova jsou laskavá. Nechť je v souladu s vašimi slovy laskavé i vaše chování. Ať jdete jako studenti Šrí Satja Sái škol kamkoli, musíte představovat vzory chování a jednání. Studenty Šrí Satja Sái vzdělávacích institucí si nezasloužíte být nazýváni jen proto, že nosíte bílý oděv. S udržováním bílého oděvu udržujte čistou mysl a svaté srdce. Jen tehdy se stanete ideálními studenty. S takovými studenty bude Svámí stále, bude je chránit a vést. Dám jim všechno. Ve skutečnosti chráním mnoho lidí různými způsoby, ale nikdo si to dodneška neuvědomuje.

Váš vlastní *átman* je božství. Je to Íšvara. Člověk musí rozvíjet pevnou víru v tento postoj. Jak se můžete nazývat lidskou bytostí, jestliže nerozvíjíte takovou víru? Láska je Bůh, žijte v lásce. Vaše láska by se neměla omezovat na jednoho člověka nebo členy nějaké rodiny. Musíte se o ni dělit se všemi. Jestliže rozvinete takovou velkorysost, můžete se dostat na přední postavení a být ideálem pro druhé.

(Když se Svámí zeptal studentů, zda mají víru ve Svámího slova, všichni jednohlasně hlasitě odpověděli: „Ano, Svámí!“) Nestačí, jestliže jen odsouhlasíte ústy „ano“. Přesvědčení musí přijít z hloubi srdce. Uděláte chybu a řeknete „promiňte“. To nestačí. Měli byste přestat opakovat stejnou chybu.

Pravda je skutečným životním dechem pro lidskou bytost. Pravda je Bůh. Neříkejte nepravdu. Jestliže se budete v životě držet pevně jen pravdy, můžete dosáhnout čehokoli. Pravda je jako štít, který vás bude chránit. Pravda je vaší oporou. Jak se můžete nazývat lidskou bytostí, jestliže se vzdáte ušlechtilé vlastnosti, jako je pravda a budete říkat nepravdu? Ve svém životě byste neměli nikdy dávat prostor falši.

Jediným vůdcem v celém vesmíru je Bůh. Bůh je jediný vedoucí a soudce. Je to jediné Bůh, kdo může rozhodovat o spravedlnosti či bezpráví. Na všudypřítomného, všemohoucího a vševědoucího Boha byste neměli zapomínat. Nepotrpte si na postoje rozdílnosti jako je „moje“ a „tvoje“. Rozvíjejte vyrovnanou mysl. Nechť spolu všichni lidé žijí šťastně a přinášejí dobrou pověst sobě i své zemi.

(Bhagaván vytvořil zlatý prsten se zeleným kamenem a podal jej studentovi, stojícímu před ním.) Každý by si měl tak zasloužit milost boží. Zelená barva je znamením míru a prosperity. Přeji si, abyste vy všichni nabyli takového míru, prosperity, lásky, oddanosti a milosti boží. V boží přítomnosti budete schopni žít, jen když odeženete své špatné vlastnosti. Správně používejte *pañcabhúty* (pět živlů – zemi, vodu, oheň, vzduch a éter). Ovládejte svých pět smyslů (*pañčéndrija*). Pak bude Bůh stále s vámi, bude vás chránit a vést.

Božství se nedá dosáhnout pouhými modlitbami a zpíváním *bhadžanů*. Spolu s touto duchovní praxí musíte také rozvíjet čisté srdce a obětovat je Bohu. Nechť je vaše mysl, intelekt a podvědomá mysl (*čitta*) trvale spojena s Bohem, kdekoli jste a jakoukoli práci děláte. Tehdy bude vaše mysl, intelekt a *čitta* proměněna v božství. Je zapotřebí Boha hledat někde mimo, je-li přítomen přímo před vámi v podobě pěti živlů? Pro takový postoj není žádný důvod! Je vážnou chybou si myslet, že Bůh je oddělen od pěti živlů.

Boha považujte za své všechno a za jediné útočiště, všechno mu odevzdejte. To je jednoduchá metoda, jak dosáhnout Bohu. Když budete tuto prostou cestu následovat, dosáhnete osvobození (*móksa*). Co je konec konců *móksa*? Je to *móha kšaja* (osvobození je vystoupení ze sebeklamu). Je-li vaše mysl plná *móhy* (sebeklamu), nemá smysl zpívat „Rám, Rám, Rám“.

Ať konáte jakoukoli práci, dělejte ji s vědomím *bhagavadprítjjartham* (potěšení Bohu). Ať potkáte kohokoli, považujte ho za vtělení boží. Dokonce i žebrák, stojící před vašimi dveřmi je vtělením božím. Může být žebrákem ze světského hlediska, ale ve skutečnosti je v *átmickém* smyslu vtělením božství. Ať je někdo král či císař nebo žebrák, každým člověkem prostupuje stejné božství.

Své životy byste měli zasvětit získávání boží lásky a Jeho milosti. Každou činnost berte jako obětinu Bohu. Dokonce i četbu učebnic lze provádět s tímto postojem. Zkoušky složíte určitě na výbornou. Jsem šťasten, že všichni jste pořádní chlapi. Ale jedno varování – na druhém stupni školy se musíte chovat stejně dobře, jako na základním.

Dovolte, abych vás upozornil, že budete-li se chovat špatně, učitelé na druhém stupni vás bez váhání potrestají. Nic proti nikomu nemají, ale jsou povinni vás vést po správné cestě. Jestliže se učitel vyhýbá své odpovědnosti a přehlíží

vaše špatné chování, aniž by vás potrestal, pak je to „*guddi guru*“ (slepý učitel). Nemůže být nazván učitelem v pravém slova smyslu. Důležitá je i úloha ředitele školy. Ve skutečnosti je „hlavou“ všem učitelům. Proto by měl dohlížet na jejich práci.

Vzdělávání neznamena jen pouhou četbu knih. Člověk se nemůže stát velkým, když získá akademické hodnosti. Hodnosti nejsou významné, významné je božství. Rozvíjejte tudíž takovou božskou povahu. Jen tak bude váš život posvěcen a vaše vzdělání bude mít smysl. Vaši rodiče budou také šťastní. Měli byste si uvědomovat, že vaši rodiče vás přihlásili na Šrí Satja Sái instituce s velkými nadějemi. Nesmíte je zklamat. Musíte nosit pochvaly svému otci, matce, učiteli a Bohu – všem čtyřem. Svůj život učiňte smysluplným a svatým dobrými myšlenkami, postoji, praxí a chováním.

Promluva ke studentům Satja Sái škol, v Prašánti Nilajam dne 23. února 2006